

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
4 лютого 2014 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Виключно мирний шлях врегулювання кризи з чітким дотриманням законодавства "Голос України"3**
- Учора Голова Верховної Ради Володимир Рибак зустрівся з керівниками дипломатичних місій країн Європейського Союзу.
- Потрібен тільки взаємний компроміс "Голос України"4**
- Учора в конференц-залі Верховної Ради відбувся міжнародний круглий стіл на тему: «Демократичний процес та загроза радикалізму в Україні». З вітальним словом до учасників зібрання звернувся Перший заступник Голови Верховної Ради Ігор Калетнік.
- Ключі від кризи — знову в Раді Юлія Луцик, «День»5**
- Сьогодні парламентарі матимуть чергову можливість врегулювати кризу в країні. Попередні спроби знизити градус напруги в суспільстві за посередництва Верховної Ради закінчувалися для парламентської меншості фіаско та новою ескалацією конфлікту. Однак на цей раз опозиціонери сподіваються, що фіналом вівторкового засідання ВР Майдан і громада залишуться задоволеними.
- Трижды просят Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Украина)7**
- Вчера народные депутаты внесли в Верховную Раду три законопроекта об освобождении от ответственности участников акций протеста. В отличие от действующего закона об амнистии, эти документы предусматривают безоговорочное освобождение демонстрантов. В Партии регионов готовы рассмотреть эти инициативы, однако отказываются поддержать амнистию участников протестных акций без определенных условий.
- «Регионалы» намерены на референдуме спросить у украинцев, хотят ли они новую Конституцию "Факты и комментарии"8**
- Верховная Рада в ближайшее время должна принять новый закон о референдуме, а затем вынести на всенародное голосование вопросы о будущем устройстве Украины и ее внешнеполитическом векторе. С такой идеей выступил народный депутат от Партии регионов Николай Рудьковский.
- Майдан Грушевського. Що на антивладному мітингу казав нардеп із фракції «Регонів» Наталія Лебідь, "Україна молода"9**
- Несподіваним гостем останнього Майдану став народний депутат—«регіонал» Віталій Грушевський. Тезко знаменитої київської вулиці, де зовсім недавно тривали бої, виступив із заявою, котру можна трактувати як завгодно широко.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Майдан и новая сессия Рады: будет ли революция *Наталья Гейчук, Главком.....10*

Для реализации объявленного оппозиционерами на митинге на Майдане плана действий необходимо переформатирование парламентского большинства, но активность в этом направлении пока незаметна. Вероятность рождения политико-правового компромисса в стенах Верховной Рады продолжает оставаться невысокой.

...и примкнувший к ним Порошенко *Дмитрий Королев, 2000.net.ua12*

Мюнхенская конференция «открыла» нам нового лидера «оппозиции» – Петра Порошенко. Вообще, в последние дни его активность нарастает неуклонно.

Неверные ленинцы. Коммунисты и революция *Александр Карпец, Главком.....13*

Неисповедимы, однако, пути Господни! Казалось бы, в стране вспыхнула революция, важнейшими причинами которой являются, в том числе, социальная несправедливость, имущественное и политическое неравенство, наступление власти и олигархического капитала на права и свободы граждан. Компартия должна быть в первых рядах социальной борьбы. Но политические маневры, слова и дела так называемых коммунистов объективно направлены на консервацию олигархического строя в его самой опасной бандитско-полицейской форме.

БЛОГИ

Арсен Аваков: «День конституции!?» *Pravda.com.ua18*

Завтра от имени оппозиционных фракций в парламент будет внесен проект конституционного акта. Акта, по сути, предлагающего в одно голосование вернуть страну в лоно парламентско-президентской модели управления.

Андрій Парубій: «Моя позиція щодо "переговорів» *Pravda.com.ua19*

Сьогодні в засобах масової інформації була поширена інформація про нібито готовність звільнення адмінбудівель і барикад на Грушевського в обмін на звільнення заручників.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Крок від фатальної межі протистояння міг зробити цього тижня парламент *1+1, ТСН-Тиждень.....19***Украинский парламент возвращается в привычный режим напряженной работы** *ТРК Украина, События.....22***Вже кілька днів не вщухають розмови про нову парламентську більшість, що може позбавити Президента повноважень на користь Прем'єра** *5 канал, Час новин23***У Раді зареєстрували три альтернативні законопроекти про амністію учасників акцій протесту з вимогою звільнення затриманих без жодних умов щодо розблокування адмінбудівель та автошляхів** *ТРК Украина, События.....25***Політичні чвари перекочували до високих кабінетів** *ICTV, Факти26***Повернутися до Конституції 2004 року або лишити чинну – сьогодні на погоджувальній раді це питання турбувало народних депутатів чи не найбільше** *Business, Новини.....27***Депутати почали робочий тиждень на підвищених тонах і зі звинувачень** *СТБ, Вікна-новини28***Регіонали передумали виходити з фракції?** *Дмитро Баркар, Радіо Свобода.....29*

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Виключно мирний шлях врегулювання кризи з чітким дотриманням законодавства
"Голос України"

Учора Голова Верховної Ради Володимир Рибак зустрівся з керівниками дипломатичних місій країн Європейського Союзу.

У вступному слові Голова Верховної Ради України Володимир Рибак зазначив:

«Перш за все хотів би висловити вдячність за цю зустріч та вашу небайдужість до ситуації, котра склалася в Україні. Я запросив вас, щоб поінформувати про зусилля парламенту України, спрямовані на розв'язання глибокої політичної кризи та досягнення стабільності в українському суспільстві. Сьогодні Верховна Рада фактично перетворилася на головний антикризовий центр, від якого залежить відновлення порядку та спокою у країні.

Дозвольте висловити власну оцінку усієї серйозності ситуації.

По-перше. Після двох з половиною місяців вуличних протестів, безладдя та жорстоких зіткнень протестувальників із правоохоронцями в країні склалася загрозливі ознаки системної політичної кризи. Протести протилежного політичного спрямування поширилися практично на всю територію країни. Заблоковано важливі регіональні центри влади, що створює загрозу втрати управління в державі.

Наростають негативні явища в діяльності економічного механізму України, що може призвести до додаткового соціального напруження. Піднімають голову прихильники сепаратизму різного спрямування, що вкрай небезпечно для такої держави, як Україна, яка має строкатий національно-етнічний, релігійний та соціально-економічний устрій.

По-друге, наголошу на тих важливих кроках, які керівництво України зробило назустріч протестувальникам задля припинення насильства на вулицях Києва, інших міст України, стабілізації ситуації і мирного врегулювання політичної кризи. 28 січня 2014 року Прем'єр-міністр М. Азаров подав у відставку, а Президент України В. Янукович погодився на загальне переформування уряду. Глава держави веде активний діалог з усіма учасниками політичного процесу з найбільш актуальних та суспільно значимих проблем України для якнайшвидшого досягнення широкого антикризового політичного консенсусу. Позиція Президента України однозначна та тверда — не допустити жодного шансу для кровопролиття в процесі врегулювання ситуації!

Третє. Я вже заявляв, що Верховна Рада, як один із найважливіших державних інститутів країни, очевидно, не змогла виконати своєї функції політичного демпфера для того, щоб мінімізувати суспільні потрясіння в країні. Вважаю, що ескалація нинішньої кризи набула такого розмаху значною мірою внаслідок дезорганізації та зупинки парламентського процесу, спровокованого завищеними та невиправданими ультиматумами з боку опозиційних парламентських сил. Очевидним є те, що радикальні опозиційні політики вивели кризу на рівень відвертої та запеклої електоральної боротьби, безкомпромісної битви за владу.

Четверта позиція. За цих умов та на вимогу понад 150 депутатів я був змушений скликати позачергову сесію парламенту 28 січня. Верховна Рада України скасувала дев'ять законодавчих актів, ухвалених 16 січня 2014 року, які були значною мірою політично вмотивовані з урахуванням загрозливого масштабу протистояння в суспільстві. 29 січня парламент додатково прийняв закон про амністію, який дасть змогу звільнити сотні затриманих в умовах вуличного безладдя, відновити атмосферу суворого дотримання прав людини та справедливості навіть в ситуації суспільного неспокою в країні. Нагадаю, що ці кроки здійснено

на виконання домовленостей між всіма сторонами переговорів, спрямованих на припинення силового протистояння та подолання кризи.

П'ята теза. Усупереч безвідповідальним чуткам та недобросовісній інформації в ЗМІ щодо планів запровадити надзвичайний стан в Україні, можливість реалізації такого сценарію не розглядається ані в парламенті, ані в інших інститутах державної влади.

Шоста і дуже важлива позиція. Враховуючи системний характер причин та природи нинішньої політичної кризи, Верховна Рада України вже прийняла рішення щодо початку системного розв'язання кризової ситуації на тривалій період. Я маю на увазі рішення позачергової сесії парламенту розпочати процес вдосконалення конституційної структури українського суспільства. Нагадаю, що під час позачергової сесії було зареєстровано проект постанови про утворення тимчасової спеціальної комісії (ТСК) парламенту з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України (щодо повернення до парламентсько-президентської форми правління). Ми наближаємося до консенсусу з цього принципово важливого питання. Поділяє цю позицію і глава держави Віктор Янукович. Дуже важливо й те, що парламент дотримується спільної позиції щодо неухильного дотримання всіх вимог розділу XIII «Внесення змін до Конституції України» нині чинного фундаментального закону країни. Це гарантуватиме правову чистоту конституційного процесу та підтвердить нашу відданість верховенству права.

Першого ж дня нової четвертої сесії парламенту ми розпочнемо розгляд персонального складу ТСК.

На цьому я хотів би перевести нашу розмову у форму діалогу та почути оцінки ваших урядів щодо бурхливих подій в Україні.

Але перед тим, як ми продовжимо нашу інтерактивну бесіду, хочу зробити таку заяву. Просив би вас запевнити ваші уряди та парламенти, що керівництво України повною мірою усвідомлює всю глибину кризового розвитку подій та рішуче налаштовано на виключно мирний шлях врегулювання кризи з чітким дотриманням законодавства та повагою до прав та свобод українських громадян».

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=314802>

Потрібен тільки взаємний компроміс "Голос України"

Учора в конференц-залі Верховної Ради відбувся міжнародний круглий стіл на тему: «Демократичний процес та загроза радикалізму в Україні». З вітальним словом до учасників зібрання звернувся Перший заступник Голови Верховної Ради Ігор Калетнік.

Далі круглий стіл вів член Парламентської Асамблеї Ради Європи, президент Міжнародного правозахисного руху «Світ без нацизму» Борис Шпігель (Росія), оскільки саме ця організація виступила головним його ініціатором. В обговоренні також узяли участь народні депутати України, парламентарії країн ЄС та США, активісти антинацистських організацій, правозахисники.

Як і варто було очікувати, учасники круглого столу чимало уваги приділили останнім подіям на Майдані. Зокрема, Борис Шпігель заявив, що «люди, які борються з центральною владою, здійснюють геноцид власного народу». Підтвердженням цього він назвав відмову одного з лідерів «так званої опозиції» від запропонованого поста прем'єра. «Це означає — опозиції потрібна дестабілізація в країні», — підкреслив він. Відтак, узагальнив Б. Шпігель, «мова йде про державний переворот».

Він також заявив, що найближчим часом у Страсбурзі відбудеться засідання президії правозахисного руху «Світ без нацизму», під час якого обговорюватимуть події в Україні, «бо це й події в Європі, які загрожують новою війною».

Парламентарій попередніх скликань Георгій Крючков наголосив, що політичні сили, які ініціювали протести, вже були при владі і довели свою неспроможність. «Поетапна капітуляція влади не дасть результату. Потрібен тільки взаємний компроміс», — переконаний Г. Крючков.

До того ж він зазначив, що Україна є неоднаковою. Це ілюструється ставленням до таких історичних подій, як Велика Вітчизняна війна та «переворот 1991 року».

Депутат Європарламенту від Латвії Тетяна Жданок наголосила на важливості боротьби з неонацистською ідеологією та подвійними стандартами. На її думку, це стосується і програми Європейського Союзу «Східне партнерство», котра набула рис протистояння з Росією. «Програма «Східного партнерства», котра була представлена як програма миру, перетворилася на програму війни», — заявила вона та закликала відмовитися від спроб на основі програми «Східного партнерства» побудувати нову «берлінську стіну».

Коли ж слово взяв попередній Президент Віктор Ющенко, то він насамперед закликав учасників круглого столу до кращого розуміння української історії, бо, сказав він, складається враження, що чимало промовців не розуміють, про що вони кажуть.

«Триста п'ятдесят років український народ не мав своєї держави. У XX столітті українці шість разів проголошували незалежність і п'ять разів втрачали її», — наголосив экс-Президент.

Він також зазначив, що впродовж цих 350 років український народ перебував у складі шести різних імперій, котрі нав'язували своє бачення історії, наслідком стало в теперішній час встановлення пам'ятників Сталіну, котрий винен у знищенні мільйонів українців.

Звертаючись до теми антисемітизму, В. Ющенко зазначив, що на політичному рівні цієї проблеми в Україні не існує. «Тому мене турбує, що хтось починає штучно розкручувати це питання. А водночас російські канали розкручують тему фашизму, вбачаючи його в мирному протесті студентів, котрі вийшли на Майдан, вимагаючи продовжити євроінтеграцію», — сказав він.

На переконання экс-Президента, сьогодні питання, де буде Україна, — це геополітика цілого континенту, де, з одного боку — Росія, а з другого — Європейський Союз. Що стосується української нації, то В. Ющенко зазначив, що близько 70 відсотків українців бачать себе разом з Європою.

«Той, хто бажає Україні порозуміння та злагоди, має сприяти якнайшвидшій організації національного круглого столу, під час якого має відбутися український діалог з подолання кризи», — підкреслив В. Ющенко.

У цьому контексті дещо дивною пролунала репліка Б. Шпігеля, котрий закликав В. Ющенка залишити Сталіна в спокої та замість цього говорити про нацизм та неофашизм, що набирає сили.

Підтримуючи цю тезу, віце-президент європейських лівих в ПАРЄ, член молдовської парламентської делегації Григорій Петренко висловив обурення тим, що в резолюції цієї міжнародної організації не було сказано про загрозу неонацизму в Україні. «Ми домовилися, що проведемо з депутатами Ради Європи спеціальне засідання по Україні, — уточнив Б. Шпігель.

Натомість радник президента Ізраїлю Йорам Дорі сказав, що не даватиме рекомендацій із розв'язання кризи в Україні. «Я виступаю тут не тільки як держслужбовець Ізраїлю, але насамперед як єврей», — сказав він, додавши при цьому, що не хоче втручатися в політичний конфлікт, сподіваючись, що владі та опозиції стане мудрості розв'язати все мирним шляхом. «Єдине, до чого я закликаю українців, — це скажіть «Ні» нацизму, расизму та насиллю», — наголосив він.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=314810>

Ключі від кризи — знову в Раді

Юлія Лучик, «День»

Сьогодні парламентарі матимуть чергову можливість врегулювати кризу в країні. Попередні спроби знизити градус напруги в суспільстві за посередництва Верховної Ради закінчувалися для парламентської меншості фіаско та новою ескалацією конфлікту. Однак на

цей раз опозиціонери сподіваються, що фіналом вівторкового засідання ВР Майдан і громада залишаться задоволеними. Солідарність з їх вимогами їм вже висловив Захід.

На Мюнхенській конференції закордонні дипломати публічно запропонували свій варіант виходу з кризи для України. Основні з них — повернення до Конституції 2004 року, формування нового уряду та звільнення всіх активістів — наразі влаштовують і опозицію, і більшість Майдану.

Хоча, якщо згадати, як вносилися зміни в Конституцію в 2004-му, то, за словами експертів, тоді теж не все було чисто (так само як і у 2010 році під час повернення в дію Основного Закону 1996 року). Чомусь так виходить, що як тільки у нас виникає політична криза або змінюється влада, Конституцію одразу намагаються підтягнути під потреби ситуації або конкретних осіб.

Утім, відповідь на головне питання, чи згодна на вимушені поступки піти сьогодні влада, і досі залишається невідомою. Причому як для опозиціонерів, так і для більшості регіоналів.

«Позицію Партії регіонів щодо вимог парламентської меншості я знатиму лише сьогодні на ранковому засіданні фракції, — розповів «Дню» народний депутат від Партії регіонів Дмитро Шпенюк. — Як юрист можу точно сказати, що голосування за повернення Конституції 2004 року через парламент — цілковитий правовий нігілізм, що не відповідає нормам чинного законодавства. Стосовно ж закону про амністію, то його можна поміняти за процедурою «відхід», але для цього потрібна воля Партії регіонів. Хоч як би нас критикували, але, впевнена, більшість у нас зараз, як і раніше, є. Сьогодні ми в черговий раз продемонструємо це в парламенті», — запевнив депутат.

Не впевнені у наявності ситуативних союзників в лавах регіоналів в опозиції. «Поки ситуація в парламенті є нестабільною, — сказав у розмові з «Днем» народний депутат від «Свободи» Юрій Сиротюк. — У влади є більшість, яка завжди формує порядок денний під себе. Тому все залежить від того, чи візьме ця більшість на себе кров, звірство і катування людей, які побачив весь світ. Зараз Рада повинна дати відповіді на основні питання і не ховати голову в пісок, як-то було 76 днів поспіль». «Про нову більшість поки говорити зарано — сьогоднішнє голосування розставить все на свої місця», — додав Сиротюк.

Тим часом у неформальних бесідах депутати-регіонали зізнаються, що відстоювати політику фракції їм зараз далеко не до вподоби. Однак без команди «згори» ніяких зайвих політичних рухів робити не можуть. «В усіх нас є певні зобов'язання перед конкретними людьми, — каже не під диктофон один з представників ПР. — Так само зобов'язання є і в опозиціонерів. З цим нічого не поробиш. Як би вам того не хотілося, але інстинкт самозбереження поки є набагато сильнішим за мораль».

«Наразі компроміс між владою та опозицією не склався, — коментує «Дню» політолог Вікторія Подгорна. — Сьогодні нас очікує важкий день. Все буде вирішуватися на рівні угоди з тими, хто стоїть над депутатами від Партії регіонів — з олігархами. Жорстка позиція спікера Рибачака (за вказівкою Януковича) на вчорашній Погоджувальній раді засвідчила, що процедурно він як голова ВРУ блокуватиме всі процеси. Янукович просто так виконувати вимоги опозиції не збирається. Запланований візит Президента у Росію — свідчення того, що Янукович буде борстися до останнього».

Експерт переконана, що «певно, лише тоді, коли над головою гаранта висітиме ніж, Віктор Янукович може здатися». «Інакше — ніяк. Єдине, що може вплинути на поведінку Януковича, — послідовна позиція олігархів, — каже Вікторія Подгорна. — На них зараз і треба тиснути як опозиції, так і Європі та США».

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/klyuchi-vid-krizi-znovu-v-radi>

Трижды просят

Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Украина)

Вчера народные депутаты внесли в Верховную Раду три законопроекта об освобождении от ответственности участников акций протеста. В отличие от действующего закона об амнистии, эти документы предусматривают безоговорочное освобождение демонстрантов. В Партии регионов готовы рассмотреть эти инициативы, однако отказываются поддержать амнистию участников протестных акций без определенных условий.

О необходимости пересмотра действующего закона об амнистии участников акций протеста заявил вчера глава фракции УДАР Виталий Кличко. "Закон о заложниках, который почему-то называют законом об амнистии, не действует и действовать не будет. Мы должны принять новый закон о защите от преследований — без каких-либо условий. Проект такого закона уже зарегистрирован депутатами нашей фракции", — сообщил господин Кличко.

Как известно, 29 января Рада приняла закон об амнистии, подготовленный народным депутатом Юрием Мирошниченко (Партия регионов; ПР). Критику оппозиции вызвали положения документа, предусматривающие амнистию для участников акций протеста только в случае выполнения ряда условий, в частности освобождения всех занятых зданий (см. "Ъ" от 31 января).

В качестве альтернативы действующему закону вчера в парламент внесли три законопроекта — N4072 народных депутатов Игоря Швайки и Александра Мирного (оба — "Свобода"), N4073 народных депутатов Ростислава Павленко и Виталия Ковальчука (оба — УДАР), а также N4073-1 народного депутата Юрия Деревянко (внефракционный). Своим законопроектом представители фракции "Свобода" предложили внести в действующий закон об амнистии отдельные изменения, а Юрий Деревянко и члены фракции УДАР — признать действующий закон утратившим силу и принять новый документ в своей редакции.

В целом все три документа мало отличаются от закона Юрия Мирошниченко. Разница состоит в том, что авторы законопроектов предлагают освободить участников протестных акций от ответственности без "ультимативных условий". "В случае принятия нашего законопроекта смысловая часть действующего закона останется неизменной. Однако все условия, которые стали камнем преткновения для введения закона в действие, мы предлагаем изъять, оставив только ст. 9 — закон вступает в силу со дня, следующего за днем его опубликования", — сказал "Ъ" Игорь Швайка.

Авторы законопроектов предлагают освободить участников акций протеста от ответственности без «ультимативных условий»

Законопроекты Юрия Деревянко и представителей фракции УДАР содержат более детальную процедуру применения амнистии. В частности, авторы предлагают расширить перечень статей и лиц, подпадающих под действие их инициатив. Для сравнения: действующий закон об амнистии распространяется на 25 статей Уголовного кодекса (УК), законопроект, предложенный фракцией УДАР — на 80 статей, а законопроект Юрия Деревянко — почти на 40. "Перечень статей УК расширен, чтобы не было возможности, как сейчас, переqualифицировать одно дело в другое. Мой законопроект также декриминализует административные статьи, в которых речь идет об изъятии водительских прав и выписывании штрафов. Кроме того, документ будет распространяться не только на задержанных или подозреваемых, но и на лиц, действия которых могут подпадать под соответствующие статьи УК. Это не позволит привлечь их к ответственности позже, после вступления в силу этого закона", — сообщил "Ъ" господин Деревянко. Следует отметить, что законопроект фракции УДАР также предусматривает освобождение от административной ответственности лиц, "в отношении которых применены административные взыскания за совершение в период с 27 декабря 2013 года до дня вступления в силу закона любых административных правонарушений, связанных с участием в акциях протеста".

Кстати, внесение этих законопроектов в парламент оппозиция не согласовывала. О том, что аналогичные инициативы зарегистрировали представители фракции УДАР и Юрий Деревянко, Игорь Швайка узнал от корреспондента "Ъ". "Мне ничего неизвестно об этих

законопроектах. Будем согласовывать с нашими коллегами единую позицию, думаю, с этим проблем не будет", — заверил "Ъ" господин Швайка.

Юрий Деревянко признал, что его инициатива во многом похожа на законопроект фракции УДАР, а документ, подготовленный фракцией "Свобода", раскритиковал. "Законопроект "Свободы" предусматривает внесение изменений в действующий закон. Однако это означает признание легитимности закона об амнистии, незаконного в принципе — и по процедуре внесения в парламент, и по процедуре принятия. Это кажется мне некорректным", — заявил парламентарий.

В ПР полагают, что законопроекты имеют мало шансов на принятие. "Порядочные люди не поступают так, как поступает оппозиция, требуя отменить согласованный закон. Поэтому решение о голосовании за отмену данного закона и поддержку другого мы примем на заседании фракции", — отметил глава фракции ПР Александр Ефремов. В свою очередь народный депутат Владимир Олийнык (ПР) подчеркнул, что освобождение от преследований без каких-либо условий большинство не поддержит. "Судя по всему, эти документы предусматривают полное освобождение от ответственности без условий. Наша позиция состоит в том, что логично прекратить все противоправные действия, а потом поднимать вопрос о снятии ответственности с активистов. Насколько мне известно, мы от этой позиции отходить не будем", — сказал "Ъ" господин Олийнык.

<http://www.kommersant.ua/doc/2399062>

«Регионалы» намерены на референдуме спросить у украинцев, хотят ли они новую Конституцию *"Факты и комментарии"*

Верховная Рада в ближайшее время должна принять новый закон о референдуме, а затем вынести на всенародное голосование вопросы о будущем устройстве Украины и ее внешнеполитическом векторе. С такой идеей выступил народный депутат от Партии регионов Николай Рудковский.

«На этой неделе нужно принять закон о референдуме... и провести на протяжении следующего месяца референдум по нескольким вопросам: парламентская или президентская республика, выборы пропорциональные или мажоритарные, снятие депутатской неприкосновенности, приватизация земли, Украина движется в Европу или в Таможенный Союз», — заявил политик.

По его мнению, после этого можно будет принять новую Конституцию, и назначать выборы в Верховную Раду и местные органы власти, «поскольку мы расширяем полномочия парламента».

Отметим, оппозиционные фракции в Верховной Раде требуют сегодня-завтра принять в парламенте Конституционный акт о возвращении Основного закона образца 2004 года.

В свою очередь представители власти называют такие действия «напрасным трудом, который не имеет юридических перспектив».

По словам первого заместителя главы Администрации Президента Андрея Портнова, к тексту Конституции 2004 года, на принятии которого настаивает оппозиция, есть множество замечаний международных организаций, в том числе Венецианской комиссии.

«Совершенно очевидно, что это — напрасный труд, который не имеет юридических перспектив, учитывая препятствия, зафиксированные в резолюциях ПАСЕ № 1346 (2003) и № 1466 (2005), выводах Венецианской комиссии, а также в докладе Мониторингового комитета ПАСЕ (10676). В этих документах констатированы десятки системных замечаний к тексту Конституции Украины образца 2004 года, а также процедуре его принятия», — заявил чиновник.

Он отметил, что украинские власти не против возвращения к парламентско-президентской форме правления. Однако перед этим предлагается вынести этот вопрос на широкое обсуждение с привлечением экспертов и общественности.

<http://fakty.ua/176132-regionaly-hotyat-na-referendume-sprosit-u-ukraincev-hotyat-li-oni-novuyu-konstituciyu>

Майдан Грушевського. Що на антивладному мітингу казав нардеп із фракції «Регонів»

Наталія Лебідь, "Україна молода"

Позавчорашнє народнє віче на Майдані опозиція назвала «інформаційним мітингом». І не дарма. Лідери трьох антивладних партій навмисно не скликали людей на Майдан — у межичасся, на мороз, але навіть за таких умов послухати промовців зібралось близько 30 тисяч небайдужих. Багато хто з них мав синьо-жовті стрічки на грудях — їх видавали на виході з метро «Майдан Незалежності».

Від деяких пунктів промов відгонило прожектерством. Наприклад, від слів Олега Тягнибока про те, що юристи вже готують подання до Гаазького трибуналу — аби притягнути до відповідальності Віктора Януковича. Між тим Україна не ратифікувала статут Міжнародного кримінального суду в Гаазі, а відтак його юрисдикція на нас не поширюється. Спишемо ігнорування цього моменту на той екзальтований стан, в якому традиційно перебував лідер «Свободи».

Непереконливо (для поінформованих) прозвучав і виступ Арсенія Яценюка — щодо створення міжнародної комісії для розслідування силових дій влади. Подібний орган пропонували заснувати ще на початку грудня — тоді з подібною ініціативою виступив Генсек Ради Європи Турбйорн Ягланд. Але, згідно з наявною інформацією, опозиція так і не делегувала до такої комісії свого представника.

Більш «земним» видався виступ Віталія Кличка. Лідер «УДАРу» вдався до метафори: «Влада робить, як сомалійські пірати — бере людей в заручники, а за свободу вимагає викуп». За словами Віталія, цього тижня опозиція вимагатиме перегляду закону про амністію, адже його попередня (ультимативна) редакція Майдан категорично не влаштовує.

Справа добра, але й тут — як із Гаазьким трибуналом — маленька неув'язка. За словами нардепів від опозиції, з якими спілкувалася «УМ», оскільки термін дії цього закону є беспрецедентно коротким (лише 15 днів, з 2 лютого починаючи), логічніше почекати, доки він не «закінчиться», а вже потім виступати з власною законодавчою ініціативою.

Як і завжди, найбільш радикальним був лідер «Третьої Української республіки» Юрій Луценко. Він закликав всіх присутніх не вставати в чергу на переговори з Януковичем, а записуватися до загонів «Самооборони». Луценко також говорив й про те, що від нього чули напередодні: про стійке відчуття того, що у ВР ось-ось народиться нова парламентська більшість. Якщо це збудеться, можна буде переходити до плану, який на Майдані озвучив Петро Порошенко: вже у вівторок, 4 лютого (тобто в перший день роботи нової сесії), порушити питання про необхідність повернення до Конституції зразка 2004 року.

Несподіваним гостем останнього Майдану став народний депутат-«регіонал» Віталій Грушевський. Тезко знаменитої київської вулиці, де зовсім недавно тривали бої, виступив із заявою, котру можна трактувати як завгодно широко. «Я хочу жити в країні без корупції та олігархів, якій потрібно зберегти цілісність... Винні в силових діях проти протестувальників мають бути знайдені й покарані... Нам усім слід готуватися до президентських виборів згідно із законами України... Якщо Партія регіонів вважає, що я говорю неправильно, нехай вона мене виключає, але я з українським народом», — сказав мажоритарник із Кіровоградщини. Ведучий мітингу Євген Нищук помилково вирішив, ніби Грушевський покинув лави ПР чи її парламентської фракції. Однак це не так. Дивний промовець 31 січня проводив прес-конференцію, де заявив, що ініціюватиме... повторний розгляд законів від 16 січня, за

скасування яких він сам же й голосував. Уже через дві годин після виступу Грушевського сайт ПР спростував заяви про його вихід із «Регіонів».

Що ж, головоломки від українського політикуму не знають собі рівних. Однак головним завданням на сьогодні залишається звільнення ще 116 активістів, які зараз перебувають за ґратами. Про це зі сцени Майдану нагадав Арсеній Яценюк. До числа тих, хто потребує негайного звільнення, він чи не вперше за тривалий час включив і призабуту Юлію Тимошенко.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2408/283/85692/>

Інтернет-ЗМІ

Майдан и новая сессия Рады: будет ли революция

Наталія Гейчук, Главком

Для реализации объявленного оппозиционерами на митинге на Майдане плана действий необходимо переформатирование парламентского большинства, но активность в этом направлении пока незаметна. Вероятность рождения политико-правового компромисса в стенах Верховной Рады продолжает оставаться невысокой.

На очередную парламентскую сессию, стартующую 4 февраля, оппозиционеры возлагают большие надежды по урегулированию политического кризиса. В списке главных вопросов, которые они планируют решить в первые дни, – возвращение к Конституции 2004 года, отмена закона об амнистии участников массовых акций в варианте власти и принятие нового, формирование нового правительства. После переговоров в Мюнхене оппоненты власти вернулись с уверенностью в том, что ЕС и США не только окажут ощутимую финансовую поддержку оппозиционному Кабмину в проведении реформ, но и действительно поспособствуют самому факту его появления через давление на президента и его окружение.

Стоит отметить, что Запад стал проявлять заметно большее участие в судьбе Украины, пытаясь не допустить дальнейшей эскалации противостояния. Верховный представитель ЕС по иностранным делам Кэтрин Эштон сообщила о подготовке масштабного плана помощи Украине, который будет включать не только финансовую составляющую. При этом для ее предоставления уже не требуют подписания долгосрочного соглашения с МВФ.

Арсений Яценюк назвал более конкретные цифры поддержки будущего правительства – не менее 15 миллиардов долларов. Что же касается санкций, то ЕС пока считает их введение неактуальным, а США ограничились отменой виз для отдельных парламентариев. Применить кнут санкций на полную мощь грозят лишь в случае силового подавления протестов, пока же предпочитают воздействовать пряником. Поэтому оппозиционерам в деле реализации запланированного не стоит полагаться лишь на влияние западных союзников.

Наивно полагать, что Виктор Янукович, тщательно выстраивавший систему власти под себя, с легкостью откажется от весомой части своих полномочий, что произойдет после возвращения отмененной с его подачи Конституции 2004 года. Еще более наивным было бы считать, что у него нет рычагов этого не допустить. Роспуск парламента, которым он пригрозил своей фракции за слушание на прошлой неделе, – не такая уж фантастическая угроза. Перспективы доказать неконституционность этого решения в судах невысоки, а вот в контексте требования Майдана и выступавших на нем оппозиционеров о перезагрузке власти парламентские выборы могут сыграть роль эффективного клапана для выпуска пара недовольства. К тому же, указ о роспуске будет сложно заблокировать невыделением средств из бюджета на проведение выборов, как это было при Викторе Ющенко, ведь контроль над финансами сейчас в руках президента.

С другой стороны, попытки вернуть старую Конституцию через голосование в парламенте простым большинством за принятие акта "О возобновлении легитимности и конституционного порядка в Украине", как предлагают оппозиционеры, наверняка будет

успешно оспорено президентом в суде. Причем еще до того, как его оппоненты смогут сформировать новое правительство. После чего роспуск взбунтовавшейся Рады выглядит логичным решением. А для повторного утверждения Основного Закона в редакции 2004 года оппозиционеры сейчас вряд ли соберут 300 депутатских голосов. Начинать его коррекцию с нуля - означает затянуть процесс как минимум на год, что, собственно, и предлагает сделать власть.

Что же касается реформирования большинства, то пока региональная фракция не подает признаков готовности развалиться на составляющие. Выступивший на сцене Майдана регионал Виталий Грушевский оперативно заявил об отсутствии намерений покидать ряды фракции. Представители олигархов присмирели после душевной беседы президента с их хозяевами. Проявившая принципиальность при голосовании закона об амнистии группа Литвина погоды не делает, да и показательно выходить из-под региональных знамен не спешит.

У спикера Владимира Рыбака письменных свидетельств дезертирства регионалов тоже нет. Заявления оппозиционеров о скором появлении нового большинства все больше похожи на стремление выдать желаемое за действительное, особенно если учесть полное отсутствие конкретных действий в этом направлении с их стороны.

Парламентское меньшинство нынешнего созыва демонстрирует хроническую неспособность или нежелание договариваться со своими оппонентами для решения тактических задач. Оппозиция упускала один за другим шансы одержать хотя бы небольшую победу в зале под куполом – при голосовании за назначение выборов в Киеве, за выражение недоверия правительству, за отмену пенсионной реформы и депутатских льгот. Порой до результативной цифры не хватало нескольких голосов, которые при желании можно было бы найти путем индивидуальной работы с внефракционными депутатами или коммунистами. Вот и сейчас за громкими заявлениями о формировании нового большинства совершенно не наблюдается переговорной активности.

Не секрет, что революции в зале на Грушевского чаще всего стимулируются объемным пакетом предложений, обязательно включающим передел парламентских комитетов и должностей в президиуме. А под возвращение старой Конституции к нему добавляются еще внушительные министерские портфели и более существенные сферы влияния. Но пока оппозиционеры не спешат предлагать потенциальным перебежчикам ни "вкусные" комитеты, ни посты в новом Кабмине, хотя найти недовольных и ущемленных нынешними хозяевами правительственных кабинетов в региональной фракции не составляет труда.

Три-четыре десятка подконтрольных одному из олигархов депутатов, помещенных в копилку нового большинства, стали бы вполне достойной платой за передачу его людям под контроль одной из сфер. Но о необходимости активизации переговоров с представителями Партии регионов говорит лишь Юрий Луценко, который сам проводить их не может, поскольку не состоит в депутатском корпусе.

Приходится констатировать, что оппозиционеры продолжают использовать революционную риторику исключительно на митингах, не рассматривая ее в качестве руководства к действию. При таком подходе призрак нового парламентского большинства, о котором регулярно говорят со сцены Майдана, вряд ли сможет материализоваться в зале под куполом.

Предстоящая сессионная неделя обещает пройти под знаком уже традиционных многочисленных перерывов для "согласования позиций" с крайне невысокой результативностью. В парламенте зарегистрированы несколько вариантов законопроектов об амнистии участников протестов, предусматривающих безусловность ее предоставления, но голосов за их принятие нет. Да и в вопросе возвращения к старой Конституции не стоит рассчитывать на блицкриг - регионалы твердо держат оборону, настаивая на заговаривании проблемы через создание специальной комиссии, а позицию сомневающихся укрепит президент, вышедший с больничного.

Очевидно, будет новый раунд переговоров на Банковой, где продолжат искать выход из кризиса. И не исключено, что для стимулирования поисков вновь придется вмешаться улице.

<http://glavred.info/politika/maydan-i-novaya-sessiya-rady-budet-li-revolyuciya-270151.html>

...и примкнувший к ним Порошенко *Дмитрий Королев, 2000.net.ua*

Мюнхенская конференция «открыла» нам нового лидера «оппозиции» – Петра Порошенко. Вообще, в последние дни его активность нарастает неуклонно. Петр Алексеевич успевает и с Керри переговорить о «помощи» Украине, и со сцены майдана выступить, и «жертву пыток» Булатова на лечение препроводить. Все это свидетельствует о намерении «шоколадного короля» перехватить руководство «революцией» и, отодвинув на задний план Виталия Кличко, пойти в президенты. Во всяком случае, в Мюнхене именно он выглядел подлинным боссом — несмотря на то, что под Порошенко формально нет никаких крупных партийных структур (типа «Батькивщины» или «УДАРа»), и непонятно вообще, кто его уполномочивал представлять украинскую «оппозицию» в отношениях с заграницей.

В принципе, Порошенко и раньше рассматривался как кандидат в президенты — что проявлялось в публикации его рейтингов наравне с лидерами основных партий страны. Правда, рейтинги его до начала массового протеста не превышали пары процентов, но уже в декабре ситуация изменилась и рейтинг Петра Алексеевича вырос в несколько. Судя по всему, Порошенко рассчитывает, что рост его популярности будет продолжаться и дальше. Майдан-2+, вспыхнувший 19 января после фактической смерти майдана-2, основательно подорвал доверие людей к вождям «оппозиции», составившим известный триумvirат. Радикализм масс пошел дальше псевдорадикализма «трехголовых», которым оставалось лишь безвольно плестись в «хвосте» толпы, неоднократно проявляя свою «лидерскую» несостоятельность.

Особенно пострадало реноме бывшего фаворита — Кличко. Да чего стоят хотя бы его банальнейшие заявления, что читались им «с бумажки», причем не только на украинском языке, но и на родном русском?! Нелепо смотрелся и рядившийся в «кожанку» революционера Яценюк с его высокопарными словесами про «пулю в лоб». Что до Тягнибока и «Свободы», то в ходе «революции» выяснилось: в «правом секторе» существуют куда более радикальные движения, и «тягибоковцы» — не более чем оппортунисты-соглашатели в стойких когортах националистов.

Так что майдану объективно нужен новый авторитетный лидер, который смог бы взять «революционный» процесс под контроль и довести его до определенных социально-экономических результатов. И перспективы г-на Порошенко, заметим, выглядят очень даже неплохо. Он — опытный и искушенный в интригах политик — в противоположность амбициозному дилетанту-боксеру. Кроме крупных финансовых ресурсов, в его распоряжении мощный пропагандистский аппарат, который сможет убедить «постпомаранчевый» электорат в том, что именно «крепкий бизнесмен» Порошенко принесет украинцам «сладкую жизнь» в полном «шоколаде».

Радикалы свое дело сделали: довели ситуацию в стране до высокой степени накала и поставили перепуганное насилием общество перед принятием условий мира, диктуемых истинными хозяевами Украины. Оставшиеся безнаказанными погромы расшатали действующую власть и ослабили внешнеполитические позиции Украины, руководством которой теперь могут легко управлять внешние центры влияния. Цели «революции», таким образом, уже практически достигнуты, и ее организаторам осталось лишь осуществить передачу власти новой правящей «элите» — естественно, демократически, на очередных или внеочередных выборах.

Дальнейшее продолжение радикальных протестов вряд ли нужно олигархам и западным «друзьям» Украины (разве только в том случае, если нынешний президент «заартачится» и на него снова придется «надавить»). Теперь «герилью» постараются потихоньку, а, может, даже и силовым путем «свернуть». Умные радикалы, получив свое, уйдут в тень или уедут за границу — как это, кажется, уже сделал предводитель «Спильной справы» Данилюк, «смывшийся», по

сообщениям СМИ, в Лондон, якобы спасаясь от «репрессий властей». «Правый сектор» еще, безусловно, понадобится хозяевам страны как резервная армия для устрашения противников навязанного Украине курса и давления на публичную власть. Однако тех, кто не согласится уйти с баррикад именно в резерв и продолжат бузу, — их, не исключено, «пристреляют».

Обществу же, которое в громадном своем большинстве желает мира, спокойствия и стабильности, предложат респектабельного, «примирительного», либерального политика, который пообещает продолжить «дело майдана» и довести его до завершения «сугубо европейскими», мирно-демократическими методами.

Олигарх Порошенко — самая подходящая фигура, вокруг которой может выстроиться консенсус магнатов, желающих отстоять свои интересы в условиях, что складываются после майдана. Его охотно поддержит Запад — но при этом он может, по крайней мере — ситуативно, устроить и Москву. Ведь при всей внешней «русофобности» «5-го канала» и лично Петра Алексеевича у него в России свои бизнес-интересы: как-никак, две кондитерские фабрики под Липецком и Брянском и 6-е место на рынке сладостей РФ! А значит у Кремля будут более весомые рычаги влияния на президента Порошенко, чем, скажем, на президента Кличко.

Для успеха Петру Алексеевичу, конечно же, не хватает своей партии. Но для олигарха создать партию или просто-напросто «перекупить» ее — раз плюнуть! Мы знаем пример «Сильной Украины», созданной «под выборы» Сергеем Тигипко и добившейся на выборах-2010 впечатляющего результата. «Активисты Майдана» за хорошие деньги и перспективу «делания карьеры» с радостью примутся создавать на местах структуры новой партии и вести агитацию за ее кандидата в президенты.

Станет ли и сможет ли Петр Порошенко реализовать свои властные амбиции — покажет время. Расстановка сил, как мы видим, постоянно меняется. Еще недавно победа на выборах 2015 г. Кличко казалась более чем вероятной, а сегодня шансы вождя УДАРа выглядят весьма сомнительными. Очевидно одно: Майдан организовывался олигархией (при соучастии Запада!) с целью удовлетворения ее интересов — и они в целом достигнуты. Возросшая активность П. Порошенко крайне показательна. Олигархия укрепляет свои позиции и стремится играть более прочную и энергичную роль в политической жизни страны.

Если раньше она только «назначала» своих ставленников на высшие посты в государстве, непосредственно себе отводя лишь «скромные» кресла депутатов и министров (вспомним карьеру того же Порошенко), то ныне она сама стремится «в дамки». Усиливается, таким образом, тенденция к сращиванию крупного бизнеса с государственным аппаратом, ведущая к нарастанию социальных противоречий и, соответственно, к новым конфликтам. «Революция майдана», на которую часть украинского народа поднялась мнимо антиолигархическими лозунгами, ведет на деле к прямо противоположным результатам: к полному всевластию олигархов.

Так за что и за КОГО вы боролись, господа «майданореволюционеры»?

<http://2000.net.ua/2000/forum/puls/97383>

Неверные ленинцы. Коммунисты и революция

Александр Карпец, Главком

Неисповедимы, однако, пути Господни! Казалось бы, в стране вспыхнула революция, важнейшими причинами которой являются, в том числе, социальная несправедливость, имущественное и политическое неравенство, наступление власти и олигархического капитала на права и свободы граждан. Компартия должна быть в первых рядах социальной борьбы. Но политические маневры, слова и дела так называемых коммунистов объективно направлены на консервацию олигархического строя в его самой опасной бандитско-полицейской форме.

Последние предложения компартии на тему федерализации, двухпалатного парламента, отказа от института президента и двойного гражданства, а также показушные декларации

компартии на тему «введения настоящего народовластия» и вовсе являются «политическим блудом»!..

О том, что так называемые коммунисты являются органичной частью кланово-олигархического уклада современной Украины, ярко свидетельствует уже хотя бы тот факт, что свои предложения они беспрепятственно публикуют парламентской газете «Голос Украины», контролируемой правящим режимом. Обращает на себя внимание следующее обстоятельство: официальный печатный орган Верховной Рады, для которого «верховным начальством» является давний соратник Януковича, нынешний глава парламента Владимир Рыбак, относящийся к так называемым стародонецким, предоставляет печатную площадь компартии, чтобы та предложила упразднить институт президента, за который Янукович держится зубами, потратив огромное количество сил, средств и времени на концентрацию власти у этого должностного лица!

Косметический ремонт олигархического фасада

Напомним, что 1 февраля 2014 года в газете «Голос Украины» компартия озвучила свои предложения по политической реформе, направленной на вывод страны из острого политического кризиса. Предлагается преобразовать Украину в федеративное государство в составе регионов и Автономной республики Крым. Также компартия предлагает отменить институт президента, поскольку он не способствует консолидации общества, а наоборот, является источником нестабильности и провоцирует борьбу за властные полномочия. Компартия настаивает на развитии парламентаризма, который якобы предохранит от сосредоточения власти в руках одного лица или группы таковых и обеспечит подконтрольность власти народу. В силу предлагаемого федеративного устройства, Верховная Рада должна состоять из двух палат – палаты депутатов и совета регионов. В палату депутатов должны входить 350 человек, избранных по пропорциональной системе с открытыми списками, а в совет регионов – по три члена от каждого региона. Налицо калька с российской парламентской системы, но за минусом президентской вертикали, которая, собственно, Россию и держит. В виду отмены института президента, региональные администрации предлагается упразднить, а исполнительную власть на местах передать исполнительным комитетам. Также предлагается русскому языку придать статус государственного и разрешить двойное гражданство, Конституционный суд перенести с Киева в Харьков, за Верховным судом закрепить статус высшей судебной инстанции в системе судов общей юрисдикции, ввести выборность судей и институт народных заседателей, расширить способы народного волеизъявления опросом (плебисцитом).

Воплощение этих предложений никоим образом не разрешит катастрофические социальные противоречия, которые и привели нынешнему революционному взрыву. Они представляют собой поверхностные манипуляции, не затрагивающие базовые социально-экономические отношения в обществе, и если бы наши «коммунисты» были настоящими и следовали «вечно живому учению», то сказали бы об этом прямо.

Парламентская республика, упразднение института президентства, усиление местных органов власти абсолютно ничего не гарантируют ни в плане демократии, ни в вопросе социальной справедливости. В Украине уже был период «слабого президента...

Местное самоуправление тогда тоже имело больше прав, в частности в вопросах формирования тарифов на жилищно-коммунальные услуги, что привело к скачкообразному росту тарифов, который продавало лобби, контролирующее ЖКХ.

В СССР, по конституциям 1937 и 1976 годов, не было президента, формально была парламентская республика, правда, однопартийная, были народные заседатели и выборные судьи, а также исполкомы на местах. Более того, в межвоенной Веймарской республике в Германии была, в целом такая же, как и сейчас, канцлерско-парламентская модель, но это вовсе не помешало Гитлеру демократическим путем стать канцлером, а потом – фюрером. Дуче Муссолини был, по сути, премьером в конституционной монархии, формально похожей на британскую или японскую.

Федерализация Украины, с которой уже давно носятся наиболее оголтелые элементы в Партии регионов, и вовсе является крайне взрывоопасной темой, особенно сейчас, когда социальные и политические противоречия вылились в революционный взрыв и силовое противостояние. Регионы являются дотационными, а федерализация чревата образованием криминально-олигархических анклавов, ярчайшим образцом чего уже является пресловутый Донбасс.

Реорганизация парламентской системы в двухпалатную отнимет много времени и ресурсов, окончится новой коррупцией и бюрократией. И вообще – это последняя проблема, которая сейчас есть в стране.

Единственным внятным и справедливым требованием партии Симоненко можно считать только запрет купли-продажи земли сельскохозяйственного назначения.

Самое забавное, что компартия не предлагает ничего из того, что она должна была бы предложить, будь она действительно коммунистической. Симоненко и компания, по сути, не выдвигают ни одного социалистического лозунга. Они ничего не говорят о демонтаже олигархической социально-экономической основы государства и общества, о пересмотре грабительской приватизации государственной собственности и возврате государству «командных высот» экономики, об отстранении от власти коррумпированной бюрократии и ставленников олигархического капитала. Фактически компартия предлагает косметический ремонт, не затрагивающий основы олигархического социально-экономического уклада.

Ряд других политических телодвижений компартии также свидетельствует о том, что «неверные ленинцы» давно и безнадежно предали идеи социальной справедливости и интересы трудящихся.

Контрреволюционная суета липовых революционеров

Напомним, что фракция компартии в парламенте 16 января 2014 года голосовала за пакет так называемых диктаторских законов, 28 января она не дала ни одного голоса за их отмену, а в ночном голосовании 29 января фракция верноподданно поддержала продавленный лично Януковичем вариант закона об амнистии участников протестов, который реально является «законом о заложниках». И это только фрагмент оппортунистической суеты коммунистов в революционный период. Подобные телодвижения вождь мирового пролетариата в присущей ему манере называл «политической проституцией».

Впрочем, в начале массовых протестов компартия сидела тихо, как мышь под веником, выжидая, чем это кончится и кто возьмет верх в противостоянии. Лишь изредка партийный лидер Симоненко вполне справедливо критиковал совершенно идиотский факт сноса памятника Ленину, а также делал набившие оскомину ритуальные заявления о том, что протесты проплачены коварными Западом с целью отрыва Украины от «братского» союза с Россией.

Затем в ответ на принятие с участием компартии 16 января диктаторских законов, имело место, напомним, революционное наступление не только в столице, но и во многих регионах, где захватывались административные здания. Власть зашаталась, многие впали в шоковое состояние, и среди таких «впечатлительных» были и «коммунисты».

В этот момент Симоненко выступил с крайне миролюбивыми заявлениями, свидетельствующими о существенной смене позиции. Он призвал власть отказаться от насилия и пойти на переговоры с протестующими. Симоненко заявил, что для достижения компромисса обе стороны должны отказаться от ультиматумов и пойти на взаимные уступки, чтобы выдвинутые условия были изначально реальными и выполнимыми. А главное, он особо подчеркнул, что если компромисс не будет достигнут, Украина может навсегда утратить государственность, независимость, территориальную целостность. Призвав оппозицию и радикалов не обострять конфликт, Симоненко обратился к власти с требованием отказаться от силового подавления протеста, а также от использования криминалитета против протестующих.

При этом Симоненко стыдливо забывает, что эскалацию до того мирных протестов вызвало именно принятие диктаторских законов, за которые они голосовали. Более того, именно их ставленник, первый заместитель главы парламента Калетник руководил шулерским

«ручным голосованием». Но если многие регионалы осознали преступную глупость затеи с диктаторскими законами, то «коммунисты», похоже, переживали только о собственной шкуре.

Как только режиму при помощи как карательного аппарата и «титушек» удалось подавить протесты в ряде городов Востока и Центра страны, Симоненко и компания опять меняют позицию. Фракция компартии не голосует за отмену диктаторских законов, но опять навязывает совершенно неуместный во время эскалации жесточайшего кризиса вопрос об «оправдании фашизма XX века». При этом компартия не забывает заботливо учитывать интересы олигархов. Сначала она принимает активное участие в проталкивании абсолютно халтурного бюджета, который предусматривает многомиллиардные бюджетные компенсации так называемой разницы в тарифах для контролируемой преимущественно олигархом Ахметовым тепловой энергетики. Затем «неверные ленинцы» столь же рьяно голосуют за отмену НДС на импорт газа в пользу олигарха Фирташа, причем в пакете с тем самым «антифашистским» законом, о «крайней важности» которого в нынешний критический период говорилось выше.

Наконец, повторим, 29 января фракция компартии в едином порыве с регионалами голосует за «закон о заложниках», который только номинально предоставляет амнистию. При этом «коммунисты» излучают благодущие, хотя развязанный режимом бандитско-полицейский террор продолжается во многих регионах, включая столицу, а главное – в ряде юго-восточных и центральных регионов, которые, кстати, являются электоральной базой компартии. Бандиты и милиция продолжают охоту на людей, отлавливая не только участников евромайданов, но и просто прохожих. По сути, идет захват заложников, чтобы затем торговаться с протестующими о тех или иных уступках, а закон об амнистии является ничего не значащей бумажкой. Независимые юристы и вовсе полагают сей документ бредовым: в нем уголовное преследование одних лиц зависит от того, разблокируют ли улицы и здания другие, а норматив вводится в действие по хотению прокуратуры. В этих условиях крайне цинично прозвучало заявление Симоненко о том, что несогласие оппозиции и протестующих с законом об амнистии, дескать, является провокацией!

Давай пойдём не тем путём!

Что же компартия предлагает для выхода из политического кризиса? Наряду с весьма никчемными вышеуказанными предложениями, Симоненко и компания уже давно носятся с идеями проведения референдума о внешнеполитическом выборе Украины, а проще говоря – о выборе между Евросоюзом и Евразийским союзом.

Правда, в упомянутом «бенефисе» в газете «Голос Украины» компартия предлагает конституционно закрепить нейтральный статус страны, что противоречит их предыдущим призывам к «братскому» единению с Россией. Идея нейтралитета не нова, и здесь компартия «одеда чужие галоши». В частности, с этой идеей носились в свое время и регионалы. Но вопрос в том, насколько реальным для Украины является нейтралитет, который, кстати, был бы не таким уж и плохим сценарием для страны. Для реализации нейтралитета, кроме прочего, нужен внешний консенсус, как, например, в случае со Швейцарией. Но с одной стороны, есть Кремль, который стремится вовлечь Украину в свою орбиту, а с другой стороны – Европа, в более широком аспекте, Запад, который тоже «хочет» Украину, но, правда, как-то очень вяло. Достижение консенсуса здесь едва ли возможно, а неожиданное предложение Симоненко и компании о нейтралитете является забалтыванием ситуации.

Но вернемся к референдуму о внешнеполитическом выборе. Известно, что компартия всегда выдвигала идею вхождения Украины в евразийские структуры – Таможенный союз и ЕврАзЭС. Формально проведение такого референдума является легитимным требованием и инструментом настоящего народовластия, на чем фарисейски играет компартия. Очевидно, «коммунисты» рассчитывают, что желающих «братского единения» окажется численно больше за счет юго-восточных регионов, хотя это далеко не факт.

Но проблема в другом. Референдумная демократия, яркий пример которой демонстрирует Швейцария, может успешно работать в сытой стабильной стране, хотя и там на волне кризиса возникают все более серьезные проблемы. Проведение подобного референдума в Украине, да еще в условиях полицейского террора, есть прямой путь к расколу страны, утрате

ею суверенитета и территориальной целостности. Можно быть уверенным, что результат референдума о вхождении в ЕС или в ЕврАзЭС будет где-то 50,01% на 49,99% в ту или иную сторону, причем даже не важно, в какую. Что дальше? Как реализовывать на практике результаты волеизъявления, особенно с учетом того, что регионалы при активной помощи компартии продавили антиконституционный «закон» о референдуме, предполагающий немедленную имплементацию результатов? По сути, компартия предлагает кратчайший путь к расколу страны, и едва ли он будет мирным! Лицемерно призывая к сохранению суверенитета, независимости и территориальной целостности, Симоненко и компания толкают на провокацию с крайне опасными последствиями.

Теперь о евразийских структурах, которые навязчиво рекламирует компартия, и тут же зовет к «истинному народовластию» и что-то говорит о социальной справедливости. А где на евразийских просторах имеет место народовластие и справедливость? В Беларуси народовластия точно нет, но там хотя бы практически отсутствует безработица, имеются обширные социальные гарантии и фонды общественного потребления, существует определенное социальное равенство, правда, в своеобразной форме.

Но уже в России с этим намного хуже, даже не смотря на огромные поступления от экспорта, прежде всего сырья. Причем, намного хуже, даже по сравнению с Украиной. О народовластии в путинской России просто смешно говорить. Имущественное и политическое неравенство, социальная несправедливость здесь зашкаливают. Вот только последний пример: на днях Путин подписал закон об изъятии жилья граждан за долги, включая коммунальные.

Казахстан, еще одно входящее в евразийское пространство государство. Не смотря на богатейшие природные ресурсы и многомиллиардный сырьевой экспорт, это страна чудовищного социально-экономического неравенства, по сравнению с чем даже Россия смотрится образцом свободы, демократии и справедливости. Если в Беларуси о существовании компартии просто давно не слышно, а в России КПРФ вытеснена на маргинес и выполняет роль «оппозиции по вызову», то в Казахстане компартию просто запрещают, поскольку она там действительно борется за права трудящихся. Если в Украине протестные акции пока еще расстреливают резиновыми пулями, то в Казахстане пролетарские протесты нефтяников в 2011 году в Жанаозене расстреливали из боевого оружия на поражение. Наконец, только в Казахстане имеется уголовная статья «за разжигание социальной розни», а проще говоря, там законодательно запрещена практически любая борьба трудящихся за свои права. В рамках такого, с позволения сказать, законодательства, по сути, нельзя говорить о социальной несправедливости, имущественном неравенстве, классовых противоречиях, здесь должны быть запрещены не только коммунисты и социалисты, как таковые, но также труды классиков марксизма-ленинизма, даже целый пласт мировой литературы, построенной на противопоставлении богатства и бедности.

Словом, если бы наши «коммунисты» были таковыми на самом деле, они не стали бы звать свой электорат в евразийское пространство.

Фронт и раненые

Тот факт, что компартия, долженствующая защищать права трудящихся, превратилась в сателлита партии крупного олигархического капитала, хоть и вызывает реакцию отторжения, но уже давно никого в Украине не удивляет. Рассуждая о каком-то «народовластии», борьбе олигархов между собой посредством майдана и коварных происках Запада, представители КПУ стыдливо отводят глаза от сотрудничества правящего режима, который компартия де-факто поддерживает, с криминалитетом. Ни одного заявления Симоненко и компании об использовании властью бандитов, о смычке так называемых правоохранителей с «гопотой» общественность так и не услышала.

Но дальше – больше. Компартия, похоже, готова принять активное участие вовсем этом, о чем свидетельствует присутствие представителей партии на так называемом Всеукраинском слете руководителей первичных организаций Партии регионов, прошедшем 1 февраля 2014 года в Харькове. На этом мероприятии было объявлено о создании всеукраинского общественного союза с претенциозным названием «Украинский фронт». Цель этой организации – защищать и очищать родную землю от оккупантов. Под оккупантами понимаются разного

рода «фашиствующие бандеровцы с майдана». Название организации было взято в память о Великой отечественной войне и четырех «Украинских фронтах», внесших огромный вклад в победу над фашизмом. Участники «сходняка» заявили о готовности повторить подвиг дедов. Организаторами этого маразма выступили глава Харьковской облгосадминистрации Михаил Добкин и мэр Харькова Геннадий Кернес. В СМИ уже неоднократно появлялась информация об их причастности к привлечению «лиц спортивной наружности» к террору против активистов евромайдана. Не понятно только, что в экстремистских формированиях криминального капитала, сколоченного на эксплуатации трудящихся и природных ресурсов страны, делают так называемые коммунисты и имеют ли они после этого право вообще называться таковыми...

<http://glavcom.ua/articles/17242.html>

Блоги

Арсен Аваков: «День конституции!?»

Pravda.com.ua

Завтра от имени оппозиционных фракций в парламент будет внесен проект КОНСТИТУЦИОННОГО АКТА. Акта, по сути, предлагающего в одно голосование вернуть страну в лоно парламентско-президентской модели управления. Модели – "без всемогущего царя", как сейчас. Модели, возвращающей баланс власти в стране.

Вряд ли стоит вдаваться в анализ юридических коллизий и процедур вокруг возврата к парламентской республике. На это будет еще и время и специалисты. Сейчас просто подчеркну – в значительной степени это СИМВОЛИЧЕСКИЙ документ. Символ разрешения острейшего кризиса в стране. Символ, демонстрирующий подлинную способность власти к компромиссу.

Почему так? Потому, что при возврате к конституции 2004 года (парламентско-президентской) вся полнота исполнительной власти будет у большинства Верховной Рады – а не у Президента!

Идеальная модель была бы такой.

При достигнутом политическом согласии в парламенте происходит следующее:

1. Голосует акт (иной документ) возвращающий Украину в реалии конституции 2004 года.
2. В соответствии с этой конституцией, формируется новое Большинство Верховной Рады.
3. Большинство формирует новый Кабинет министров Украины, подчиненный Верховной Раде.

Если нынешней оппозиции удастся сформировать большинство – она же и формирует новый Кабинет Министров, который сможет принимать важнейшие решения в стране, опираясь на поддержку в парламенте.

В том числе: вернуть страну на путь ЕВРОИНТЕГРАЦИИ, гражданских свобод, изменения судебной системы, коррекции и люстрации правоохранительных органов.

В рамках такого правительства можно будет привлечь и международную финансовую и инфраструктурную помощь. Реализовать реформы в экономике, налоговой, пенсионной сфере, образовании и здравоохранении – провозгласив принципы вне коррупционной системы взаимодействия по линии власть – общество.

ВОТ ТАКАЯ ИДЕАЛЬНАЯ МОДЕЛЬ КРУПНЫМИ МАЗКАМИ.

Скажите – "Нереально. Иллюзии. Никто вам не отдаст власть." Да – не просто. Но я пишу то, к чему стремится сейчас оппозиция, опираясь на мнения многих из Вас. То, что нужно делать! Не заговаривать, а идти по этому пути, используя все доступные возможности.

Выйдет ли завтра? Готова ли власть к реальному компромиссу с народом на Майдане, изменив систему власти в стране -завтра и увидим! Я не смотрю на происходящее сквозь розовые очки, и считаю, что простым процесс конституционных изменений не будет...

И ПОСЛЕДНЕЕ, НО НЕ В ПОСЛЕДНЮЮ ОЧЕРЕДЬ! Майдан сейчас ждет. Власть идет на уступки – отпускает заложников. Обе противоборствующие стороны и Майдан и власть стараются избежать эскалации. НО, ЕСЛИ ВО ВТОРНИК – СРЕДУ не будет дан ответ на КЛЮЧЕВОЙ вопрос по конституции – я совсем не уверен, что вулкан протеста не взорвется с новой силой. ПОНИМАЮТ ЛИ ЭТО ВИКТОР ЯНУКОВИЧ И ЕГО ПРЕДСТАВИТЕЛИ? Ответ увидим завтра.

Убежден – долго ли, коротко ли, а результата мы обязательно добьемся! Поэтому прошу каждого – делай то, что должен на своем месте. Честно и с полной отдачей. И тогда все будет – и новая система власти в стране, и европейские ценности и европейское качество жизни.

Остаемся оптимистами!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/52eff36dc6210/>

Андрій Парубій: «Моя позиція щодо "переговорів»

Pravda.com.ua/

Сьогодні в засобах масової інформації була поширена інформація про нібито готовність звільнення адмінбудівель і барикад на Грушевського в обмін на звільнення заручників. Також в медіа поширено інформацію про те, що певні групи протестувальників ведуть переговори з МВС та СБУ від імені Майдану на цю тему. У цьому контексті некоректно висвітлюється і моя позиція як Коменданта Майдану і Керівника Самооборони Майдану, а деякі повідомлення, які сьогодні подавались від мого імені – є спеціально запущеними інформаційними провокаціями.

Хочу внести ясність у ситуацію навколо "переговорів".

1. Жодних переговорів з представниками МВС та СБУ уповноважені мною особи не ведуть. Мене повідомили окремі групи протестувальників, що вони передали силовим органам списки арештованих майданівців для порядку їх звільнення.

2. Моя позиція була і лишається незмінною: торгівля "заручники в обмін на будівлі" є неприйнятною, не моральною і виходить за межі здорового глузду. Політв'язні Майдану мають бути негайно звільнені в односторонньому порядку. Я вимагав і вимагаю від силовиків звільнити наших активістів.

3. Вважаю, що переговори з владою можуть вестися лише в розрізі повернення до Конституції 2004 року, яке тягне за собою нові вибори Президента. Однак, ні я, ні Самооборона Майдану участі в політичних переговорах з владою не берем.

Майдан свої вимоги визначив. Вимоги Майдану лишаються незмінними.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/parubiy/52f015f1f2103/>

Телебачення і радіомовлення

Крок від фатальної межі протистояння міг зробити цього тижня парламент

1+1, ТСН-Тиждень

Алла МАЗУР, ведуча: Крок від фатальної межі протистояння міг зробити цього тижня парламент. Він зібрався терміново, і здавалося почав діяти осмислено. Скасовані найбільш скандальні закони 16 січня, які опозиція назвала диктаторськими, пішов у відставку прем'єр Азаров. Постало питання про формування нового уряду. Але потім настала черга закону про амністію. І на сцену вийшов президент із погрозою розпуску ради.

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: Можливо вони і справді хотіли як краще. Втім, вийшло як завжди. Почалося у вівторок. Швидким і результативним голосуванням. Парламент скасував усі суперечливі закони, які знову збурили народ, і призвели до перших жертв. Радісні очі опозиції, і рукостискання більшості створили ілюзію порозуміння ворогів. Однак постав закон про амністію. І ілюзія зникла. Рано зраділи. Тільки на перший погляд здавалося, що конфлікт почав розв'язуватися. Станом на вечір вівторка, політики не можуть домовитися, як кого, і чому амністувати. Парламент розходиться. А криза – затягується. Середа – маленька п'ятниця. Цього разу саме вона підбивала підсумки політичного тижня. Зранку члени уряду встигають проскочити повз журналістів на засідання, і лише потім проголошують про відставку Миколи Азарова. Він сам стає попередником. І представляє змінника – свого заступника Сергія Арбузова. Опозиція може ставити собі плюс – одна з вимог Майдану виконана. Новий керівник уряду випромінює миролюбність.

Сергій АРБУЗОВ, в.о. прем'єр-міністра України: "Сподіваюсь, що розслідування всіх справ буде швидко завершена. Маю надію, що більше не буде жертв і постраждалих у протистояннях".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: З вікон засідання Кабінету міністрів видно заблоковану вулицю Грушевського та палац Український дім. Там збираються повстанці. У цей самий час колишній прем'єр Микола Азаров вже відлітає у Євросоюз. Тепер на відпочинок. Натомість його однопартійцям у парламенті відпочинок тільки сниться. Влада та опозиція радяться про амністію арештантів. Впродовж протистояння за ґратами лише в Києві опинилося 150 людей. Навіть частина регіоналів схиляється до думки, що їх варто відпустити. Ледей не третина фракції показала що має власну думку. І схильна йти на найбільший компроміс з опозицією.

Володимир ЛИТВИН, народний депутат України: "Обстановка, атмосфера в ній була далека від тої, яка демонструвала єдність. Депутати нагадували отару, яка чекала пастухів, які б прийшли і продемонстрували свою волю".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: Відчувши коливання соратників, які заговорили навіть про зміни до конституції, у парламент терміново прибув президент. Кажуть, розмова була різка. І з рештою фракція скорилася перед волею глави держави. Кілька секунд – і 232 голоси за варіант амністії від представника президента Мірошниченка. Який сам плутався у тексті закону.

Володимир ЛИТВИН, народний депутат України: "Цього законопроекту взагалі ніхто у вічі не бачив. Перекази слухали, але навіть, якщо не було можливості його розтиражувати, то потрібно було, як мінімум, зачитати його, для того, щоб всі зрозуміли, за яке рішення вони повинні проголосувати. Або чому вони повинні мотивувати свою неучасть у прийнятті цього рішення".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: Отже мітингувальники отримали 15 діб на виконання таких вимог влади: 1) Звільнити всі зайняті в Києві та інших населених пунктах приміщення органів державної влади та місцевого самоврядування. 2) Розблокувати вулицю Грушевського в столиці для поновлення транспортного сполучення. 3) Розблокувати інші вулиці, площі, та бульвари в Києві та інших містах окрім тих, на яких відбуваються мирні акції протесту. 4) Виконання вимог влади має засвідчити Генеральний прокурор України. І повідомити про це на сайті Генеральної прокуратури. Лише після цього кримінальні провадження щодо масових акцій протесту будуть закриті. А їхні фігуранти – звільнені з-під арешту. Якщо поставлені умови не будуть виконані – сама амністія втратить чільність на 16-й день. Опозиція заявила, що таким чином влада протизаконно бере протестувальників у заручники.

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції ВО "Свобода": "Влада підтвердила, що вона є політичним терористом. Бо це є закон про заручників тієї влади. Як терористи беруть заручників а потім торгуються тими заручниками. А в цьому законі вони навіть вказали конкретні статті".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: За переказами, президент, переконуючи власну фракцію, скористався своїм найважчим аргументом – і заговорив про розпуск парламенту. Більшість коментувала цю розмову неохоче.

Сергій ТІГІПКО, фракція Партії регіонів: "Можемо знайти один спільний варіант. При тому що, є проблеми у людей. Люди гинуть, люди на морозі і так далі. То ми якраз і достойні того, щоб нас взяти всіх і розпустити. Дякую. Будуть, будуть розпускати я думаю. Я вважаю, що якраз і треба нас розпустити".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: Незалежні експерти говорять, що саме зараз для фракції регіонів підійшла мить істини.

Віталій БАЛА, політолог: "Уже є певні кроки, якісь консультації назустріч навіть не опозиції, а на зустріч своєму майбутньому. Я маю на увазі цих представників фінансово-промислових груп країни. Особливо тих, які мають серйозні активи всередині країни, і хочуть будувати серйозний бізнес за межами країни".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: Так чи інакше, навіть недолугий закон ще не діє. Старт йому має дати Генпрокурор, що є абсолютним ноу-хау для української юриспруденції. Та найголовніше – закон, який мав би зняти напругу суспільства, і показати заходу добру волю влади не виконав свого завдання.

Кетрін ЕШТОН, верховний представник ЄС з питань безпеки і зовнішньої політики: "Є тільки один вихід. Врешті-решт треба знайти рішення, яке б допомогло країні рухатись вперед. Це має статися, і відповідальність за те, щоб зробити це якнайшвидше – неминуче лягає на уряд".

Джон КЕРІ, державний секретар США: "Пропозиції президента Януковича ще не досягли того рівня, щоб вважати їх достатніми для змін".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: Пильнує і Росія. Приховані переговори не припиняються. За різними даними, в Києві побували Володін та Сурков – найближче оточення Володимира Путіна. Вчора наші оператори спробували познімати в Прем'єр палаці. Але пильна охорона не дала отримати ясну картинку, так що підтвердження приїзду російських емісарів ми намагаємося отримати офіційним шляхом. Тим часом країна на межі дефолту. І новини з економічних фронтів абсолютно не радісні. В нового уряду не буде вибору. Треба приймати непопулярні рішення і відповідати за них. Це шалені ризики для опозиції.

Віталій Кличко: "Я особисто себе не бачу в уряді президента Януковича. Не бачу, що представники партії Удар будуть працювати в складі цього уряду".

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції ВО "Свобода": "Європа каже, що це ідеальний варіант, коли буде формуватися коаліційний уряд. Знаєте, брати на себе співвідповідальність, коли країна на межі просто дефолту так само не було би зовсім правильно".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: Опозиція вже заявила що не братиме участі у формуванні нового уряду. Це значить що він не буде коаліційним. І президент змушений подавати свої кандидатури на посади прем'єр-міністра та міністрів. Для рядового громадянина це зокрема значить, що генеральна лінія влади, щонайменше в економіці, точно не зміниться. Віктор Янукович нині хворіє, і не озвучує свого бачення майбутнього уряду. Говорить про замирення.

Віктор ЯНУКОВИЧ, президент України: "З якнайбільшим розумінням і прихильністю буду ставитися до потреб і прагнень людей, враховуючи ті помилки, які бувають у кожної влади. Бо ж помилок не припускається лише той, хто нічого не робить".

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: Всі резони для збалансування влади таким чином вже нібито назріли. Потрібна більшість в парламенті, яка на це погодиться. І дехто твердить – переформатування можна чекати вже за кілька днів. Принаймні так оцінює ситуацію людина, яка не раз брала участь у таких парламентських революціях.

Володимир ЛИТВИН, народний депутат України: "Навіть я в цьому впевнений, що наступна сесія вже не буде сесією безголосих. Це буде сесія, коли кожен депутат буде вимагати право висловити свою позицію. Це добре вже починають розуміти депутати-мажоритарники. Їх 225. Отой дзвінок про можливе дострокове припинення повноважень Верховної ради України буде мати своїм наслідком, що вони тепер будуть говорити від імені своїх виборців".

Украинский парламент возвращается в привычный режим напряженной работы *ТРК Украина, События*

Евгений Михин, ведущий: Украинский парламент возвращается в привычный режим напряженной работы. Сегодня депутаты собрались на согласительный совет и определили основные моменты, спорим по которым будут завтра.

Корреспондент: Сразу три законопроекта про амнистию активистов евромайдана зарегистрировали сегодня в парламенте. Требуют одного, освободить задержанных без каких-либо условий. Авторы и Свободы, и Удара. Впрочем, первым пунктом в повестке дня новой сессии оппозиционеры все равно требуют рассмотреть возврат Конституции 2004 года.

Виталий КЛИЧКО, лидер фракции Удар: «Не стоить питання, чи повертатись до Конституції 2004 року. Не стоить питання, коли. Негайно. Стоить лише питання, як ми маємо прийняти таке рішення. І тільки тоді фракції і депутати насправді стануть суб'єктами прийняття рішень».

Корреспондент: Регионалы этот вариант считают не приемлемым.

Александр ЕФРЕМОВ, глава фракции Партии регионов в парламенте: «Давайте мы эти вопросы вынесем на референдум, получим ответ людей, чтобы не выходил политик под фамилией Ефремов или там Яценюк и не рассказывал, что мы от имени народа говорим, а вынесем это не референдум, по основным позициям Конституции пусть народ скажет и мы запишем это в документ, который невозможно будет изменить, потому что это точка зрения народа».

Корреспондент: Марина Ставнийчук, которая с коллегами Конституционной ассамблее наработала проектов не менее главного документа страны, считает, что вернуться к старой версии можно только нелегитимно, а это спровоцирует новый виток кризиса.

Марина СТАВНИЙЧУК, советник Президента Украины: «Я вважаю, що якщо навіть в неконституційний спосіб ми сьогодні повернемося до редакції Конституції 2004 року це знову криза, це знову конфлікт, це знову непорозуміння. Тому я закликаю прислухатися до розумної і раціональної ідеї».

Корреспондент: В качестве альтернативы политологи предлагают конституционный договор, в котором можно прописать условия выхода из кризиса, а Конституцию менять в рамках реформы.

Игорь КАЛИУШКО, глава правления центра политико-правовых реформ: «Як тактичний крок для того, щоб розв'язати проблему, я допускаю, що можна піти на певний політико-правовий акт, яким обмежити повноваження Президента і дати можливість сформуванню коаліційний чи технічний уряд».

Корреспондент: Пока депутаты решают вопрос о Конституции, политологи обсуждают вопрос роспуска парламента. Признают, конституционных оснований для этого нет, но политическая воля может победить.

Дмитрий ВЫДРИН, политолог: «Роспуск парламента мне представляется весьма вероятным. Он будет в значительной степени не легитимным. Но когда переходишь на квантовую политологию, то о легитимности никто не вспоминает».

Игорь КОГУТ, глава совета лаборатории законодательных инициатив: «Я не виключаю, що буде знайдена якась формула мікронно легітимна для того, щоб здійснити цей акт. Для чого це робити? Я не бачу в цьому жодного сенсу. Це можна зробити лише для того, щоб переключити частково суспільство на нову виборчу компанію».

Корреспондент: Тем временем в самом парламенте спикера спрашивают о новых выборах.

Владимир РЫБАК, Глава парламента: «Підпису на відкриття Голови Верховної Ради немає. Як тільки списки візьмуть, зберуть, я на другий – третій день, як тільки буде можливість, поставлю це питання на голосування».

Корреспондент: Так и не договорившись лидеры фракций вместе со Спикером ушли на очередное закрытое совещание. Какую повестку дня они предложат завтра депутатскому корпусу, пока тайна.

Сергій ШВЕЦЬ, кореспондент: А ситуація серед цих виборців вельми напружена. Якщо безсилами виявляться політики, майдани та анти майдани остаточно переселять політику на вулиці. Тоді трагедія на Грушевського може виявитися лише прелюдією.

Вже кілька днів не вщухають розмови про нову парламентську більшість, що може позбавити Президента повноважень на користь Прем'єра
5 канал, Час новин

Артем ОВДІЄНКО, ведучий: Вже кілька днів не вщухають розмови про нову парламентську більшість, що може позбавити Президента повноважень на користь Прем'єра. Йдеться про повернення до Конституції 2004 року. Чи існує така більшість, чи перейдуть провладні депутати на бік опозиції – зрозуміло стане вже завтра, під час чергової сесії Верховної Ради.

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Нова парламентська більшість, яку анонсували в опозиції, досі під питанням. Ситуацію ускладнює тиск на регіоналів, який посилюється після того, як в Раду до своєї фракції проти ночі завітав Президент, - кажуть в опозиції.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції "УДАР": "Дуже великий тиск, фізичний тиск, тиск на оточення депутатів. І ми спілкуємося з ними, непросте завдання, але в персональних розмовах вони підтримують. Ну, побачимо. Але в приватних розмовах всі депутати розуміють, що це один із шляхів вирішення політичної кризи".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Якщо і вийдуть, то лише через тиск, але іншого походження, - відповідає лідер регіоналів.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Есть точка зрения отдельных депутатов, которые находятся в реальной ситуации: эти депутаты живут в западных регионах, идет огромное давление на их семьи, на детей, на женщин. Мне кажется, это не совсем честный подход, когда родителям на ворота вешаются венки, когда идет запугивание детей в детских садиках, когда женщин сопровождают, когда они идут в магазин, и кричат им "ганьба" и так далее".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Залякують, та не тих, - каже позафракційний екс-спікер. У Раді знову гуляє інформація, що депутатів готуються позбавляти мандатів.

Володимир ЛИТВИН, народний депутат, позафракційний: "Сьогодні знову є інформація про те, що ряд депутатів будуть позбавлені мандатів. Я думаю, що треба захищати депутатів. Давайте, ми завтра розпочнемо засідання з розгляду політичної ситуації в країні".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Опозиція і низка позафракційних наполягають, аби сесію розпочали з повернення до Конституції 2004 року, яку похатцем змінили у 2010-му.

Арсеній ЯЦЕНЮК: "В Україні повинні бути скасовані диктаторські повноваження чинного Президента".

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції "УДАР": "Не стоїть питання, коли – негайно".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Пропрезидентські не поспішають. Лідер регіоналів заговорив про референдум. Комунисти – узагалі пропонують скасувати посаду президента. Не тепер – колись. Домовлятися у кабінеті спікера уже не йдуть – ревності до закритого процесу.

Володимир РИБАК, голова Верховної Ради: "Сидять депутати, які постійно переді мною підіймають питання, що це ви закрились з керівниками фракцій? Можна по Конституції винести в сесійну залу – і давайте будемо по повній програмі розглядати".

Спіридон КІЛІНКАРОВ, народний депутат, КПУ: "Надо дать возможность публично дискутировать в Верховной Раде, дабы дурь каждого была видна".

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції "Свобода": "Всі ті посиденьки у вашому кабінеті – це була ваша ініціатива. І нема чого зараз звинувачувати опозицію, що ми там хочемо з вами сидіти і домовлятися. Хочете, не хочете там говорити – нема питань. Давайте поговоримо тут, в

присутності преси, давайте, говоримо. Завтра перше питання – Конституція – розглядається чи не розглядається? І не треба тут нам пропонувати абсолютно нікому не потрібні порядки денні".

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "У вас в регіонах ви взяли владу, сьогодні эту владу захватили и не знаете, что с ней делать. Вы развалили государство, начали еще месяц назад разваливать, а сегодня потеряли управление и пытаетесь на кого-то это переложить".

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції "Свобода": "Та не розказуйте дурниці. Це ви захопили владу, це ви захопили владу, узурпацію влади організували. Ви не піднімайте тут голос зараз, Олександр Сергійович. Ви починаєте тут перекидувати з хворої голови на здорову".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: В опозиції нагадують провладним силам про спалені ночами машини і продовження викрадань людей. Нагадують і про відповідальність.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "На цьому фоні ми закликаємо владу негайно усунутись від покриття бандитів, які полюють на мирних протестантів".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: В Раді знову з'явився проект про амністію затриманим, який не передбачає обмінних вимог до демонстрантів. Продовжують говорити про можливу заміну спікера.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції "УДАР": "Ми не виключаємо, що спікер також буде змінений. Буде новий прем'єр-міністр, буде новий спікер".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Нового складу Кабміну від Президента поки не отримували, - запевняє спікер. Решта рахують голоси.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Информация, которая у меня есть: они собирают списки, и последний, кто поставил в этом списке подпись, он был 191-м. Поэтому о каких 226 голосах идет речь, я не знаю".

У Раді зареєстрували три альтернативні законопроекти про амністію учасників акцій протесту з вимогою звільнення затриманих без жодних умов щодо розблокування адмінбудівель та автошляхів

ТРК Україна, События

Євген МІХІН, ведучий: У раді зареєстрували три альтернативні законопроекти про амністію учасників акцій протесту з вимогою звільнення затриманих без жодних умов щодо розблокування адмінбудівель та автошляхів. Авторами є обранці від Свободи та Удару. Втім, першим питання у порядку денному нової сесії парламенту має стати повернення Конституції 2004 року. Опозиція наполягає на розгляді акту, який назвала Про поновлення легітимності та конституційного порядку в Україні. Його ухвалення не потребує конституційної більшості голосів та двох сесій Верховної Ради. регіонали варіант назвали неприйнятним.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції Удар: «Не стоїть питання, чи повертатись до Конституції 2004 року. Не стоїть питання, коли. Негайно. Стоїть лише питання, як ми маємо прийняти таке рішення. І тільки тоді фракції і депутати насправді стануть суб'єктами прийняття рішень».

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів в парламенті: «Давайте мы эти вопросы вынесем на референдум, получим ответ людей, чтобы не выходил политик под фамилией Ефремов или там Яценюк и не рассказывал, что мы от имени народа говорим, а вынесем это не референдум, по основным позициям Конституции пусть народ скажет и мы запишем это в документ, который невозможно будет изменить, потому что это точка зрения народа».

Політичні чвари перекочували до високих кабінетів **ICTV, Факти**

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Конституція та закони про амністію сьогодні пересварили депутатів на погоджувальній раді. Опозиція вимагає, аби ці питання першочергово розглянули на засіданні Верховної Ради. Зокрема, меншість пропонує повернути основний документ України у редакції 2004 року, а із закону про амністію прибрати всі умови звільнення. Але більшість на це не погоджується. Кажуть – поспішні конституційні зміни ще більше розхитають ситуацію в державі, а з амністією і так все добре.

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Нова сесія парламенту має насамперед владнати політичну кризу, і розпочати треба з повернення до Конституції 2004 року – повернення до парламентсько-президентської республіки. З такою спільною позицією прийшли на погоджувальну раду лідери опозиції.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО "Батьківщина": "Парламент повинен негайно розв'язати кризу владу в країні. Єдиний шлях до стабілізації ситуації є відновлення конституційного правопорядку в країні і повернення до редакції Конституції 2004 року".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Опозиція пропонує найпростіший і найшвидший спосіб – скасування Конституційним судом свого ж вердикту про повернення до Основного Закону зразка 96-го року. Та "регіонали" проти. Вони закликають створити спеціальну комісію, яка й має запропонувати компромісний варіант нової Конституції. Затвердити ж її можна впродовж двох наступних сесій.

Володимир РИБАК, голова Верховної Ради України: "Цю комісію треба, щоб вона з'явилася, і щоб працювала над цими питаннями. Повинен бути закон. Закон повинен бути. Його повинні розглянути фахівці, комітет. Цього поки що нема".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Президентська радниця Марина Ставнійчук пропонує ще один варіант, ухвалити перехідний документ – конституційний договір, який би вже зменшував повноваження глави держави, і допоміг сформувати коаліційний уряд. Паралельно треба працювати над повноцінною конституційною реформою. Бо поспіх лише загострить конфлікт.

Марина СТАВНІЙЧУК, радник президента України: "Якщо навіть в неконституційний спосіб ми сьогодні повернемося до редакції Конституції 2004 року – це знову криза, це знову конфлікт, це знову непорозуміння".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Комуністи – за максимальне обмеження повноважень президента, хоча найкращий вихід із кризи для них – скасувати таку посаду взагалі.

Петро СИМОНЕНКО, лідер фракції Комуністичної партії України: "Мы предлагаем сегодня приступить к процессу изменений в Конституцию, цель которой – ликвидировать пост президента или ограничить его, в крайнем случае, представительскими функциями и забыть о том, что у нас формируется в итоге клановая структура, и переходят полномочия от одной олигархической группировки к другой".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Ще одна із вимог опозиції – реальне звільнення активістів "Євромайдану". У парламенті вже зареєстрували 3 законопроекти, "Свобода" пропонує змінити

ухвалений минулого тижня закон про амністію, а "УДАР" наполягає – потрібен абсолютно новий документ.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції партії УДАР: "Закон про заручників", який чомусь називають "Законом про амністію", не діє і діяти не буде. Тим більше, що є численні факти порушення, так звана фотофіксація кнопкодавства. Тому ми повинні ухвалити новий закон про захист від переслідувань".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Пересварившись на погоджувальній раді, лідери фракцій знову зібралися в кабінеті спікера. Чи буде у старій Раді нова більшість, аби змінити Основний Закон і сформувати коаліційний уряд, – стане відомо з дня на день. Наступна сесія стартує завтра.

Повернутися до Конституції 2004 року або лишити чинну – сьогодні на погоджувальній раді це питання турбувало народних депутатів чи не найбільше
Business, Новини

Віталій ШКОЛЬНИЙ, ведучий: Повернутися до Конституції 2004 року або лишити чинну – сьогодні на погоджувальній раді це питання турбувало народних депутатів чи не найбільше. Вони мали узгодити розклад роботи Верховної Ради ухвалити порядок денний.

Анастасія ІВАНЦОВА, кореспондент: Назад у майбутнє. На поверненні Конституції 2004 року наполягає опозиція. Цю вимогу депутати парламентської меншості висунули ще минулого тижня. Тоді і оголосили: треба створити тимчасову спеціальну комісію, що і має займатися цим питанням. Утім далі заяв справа наразі не пішла.

Володимир РИБАК, голова Верховної Ради України: "Узгоджена пропозиція щодо її персонального складу поки що відсутня. Тому прошу ще сьогодні подати відповідні кандидатури до комітету з питань регламенту".

Анастасія ІВАНЦОВА, кореспондент: В опозиції кандидатів до спецкомісії поки не назвали. Але з тим, як саме хочуть змінити основний закон країни, вже визначилися. Фракція "Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина" підготувала законодавчий акт про повернення до Конституції 2004 року і закликала негайно його проголосувати. Ініціативу підтримала і фракція "Свобода".

Олег ТЯГНИБОК, народний депутат України, лідер фракції ВО "Свобода": "Всеукраїнське об'єднання "Свобода" має дуже багато зауважень і питань до цієї Конституції четвертого року. Але ми готові проголосувати і підтримати 4180 законопроект. Ми готові проголосувати і підтримати вищоголошений конституційний акт".

Анастасія ІВАНЦОВА, кореспондент: Та у Партії регіонів стверджують: поспіхом голосувати за зміну Конституції не можна, адже доведеться переглядати всі закони, ухвалені з 2005-го.

Олександр ЄФРЕМОВ, народний депутат, лідер фракції Партії регіонів: "Если отменить это постановление и уже руководствоваться дальнейшими законодательными актами, которые на протяжении с 2005 года приняты, то они полностью нивелируют отдельные вообще вещи, которые в нашем государстве происходят. Больше десятка листов расхождений происходит".

Анастасія ІВАНЦОВА, кореспондент: Та річ не лише в Конституції. Опозиціонери пропонують внести зміни до так званого закону про амністію, який парламент ухвалив минулого тижня. Насамперед – скасувати умови, висунуті владою, щоб затриманих мітингарів відпустили без звільнення заблокованих адмінбудівель. Голосувати пропонують і ще один документ, котрий захищатиме протестувальників у майбутньому".

Віталій КЛИЧКО, народний депутат України, лідер фракції партії "УДАР": "Ми повинні ухвалити новий закон про захист від переслідування, без будь-яких умов. Проект такого закону вже зареєстрований депутатами нашої фракції під номером 4073".

Анастасія ІВАНЦОВА, кореспондент: Домовитися депутати не змогли. Після гучних сварок і заяв Володимир Рибак уже традиційно запросив голів фракцій до свого кабінету – шукати такий потрібний компроміс.

Депутати почали робочий тиждень на підвищених тонах і зі звинувачень *СТБ, Вікна-новини*

Віта ЄВТУШИНА, ведуча: Депутати почали робочий тиждень на підвищених тонах і зі звинувачень. Опозиція вимагає негайно проголосувати за повернення Конституції 2004 року, де у президента візані повноваження. Але більшість має інші плани на сесійний тиждень.

Євгенія МОТРИЧ, кореспондент: В залі нарад – аншлаг. Обличчя в депутатів не радісні. Вони бачилися позачергово тиждень тому. Тоді ухвалили закон про амністію, який опозиція охрестила "законом про заручників" – через умову: спочатку всім розійтися, і лише потім звільнення. Та спікер починає зібрання з кількості документів, які у плані за останні півтора року.

Володимир РИБАК, голова Верховної Ради України: "До першого розділу включено 780 підготовлених для розгляду питань".

Євгенія МОТРИЧ, кореспондент: Опозиціонери повертають голову Верховної Ради до нагального. Пропонують працювати за іншим планом.

Віталій КЛИЧКО, голова фракції партії "УДАР": "Закон про заручників, який чомусь називають законом про амністію, не діє і діяти не буде. Тому ми повинні ухвалити новий закон про захист від переслідувань без будь-яких умов".

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції ВО "Батьківщина": "Ми як українська опозиція підготували конституційний акт про повернення до конституції 2004 року. В Україні повинні бути скасовані диктаторські повноваження чинного президента".

Євгенія МОТРИЧ, кореспондент: Голова провладної фракції згодом журналістам пояснює: він особисто таких пропонувачів опозиції не підтримує. Але вони з колегами ще радитимуться.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів: "Нельзя Конституцию, если мы здравомыслящие, переписывать под ситуацию и под кого-то. Это же Конституция. Давайте мы эти вопросы вынесем на референдум".

Євгенія МОТРИЧ, кореспондент: Володимир Рибак погоджується і каже, що він за переговори і бажано публічно в залі. Та одразу кличе голів парламентських фракцій до свого кабінету на

консультації. Але ідея чергових перемов в кабінеті спікера не сподобалася комуністові Кілінкарову.

Спиридон КИЛИНКАРОВ, народний депутат України, фракція КПУ: "Я думаю, надо прекращать все эти кабинетные переговоры. Надо дать возможность публично дискутировать в Верховной Раде, дабы дурь каждого была видна".

Євгенія МОТРИЧ, кореспондент: Питання формату і змісту переговорів миттю обертається на скандал. Зрештою роздратовані депутати таки йдуть на перемови до кабінету спікера. Там шукатимуть компромісу до ранку вівторка.

Регіонали передумали виходити з фракції?

Дмитро Баркар, Радіо Свобода

Чутки про розкол у фракції Партії регіонів були перебільшеними, вважають експерти. Вони кажуть, що опозиція не може втримати ініціативу у своїх руках, а це ставить під сумнів реалістичність її планів щодо голосування у вівторок за повернення Конституції 2004 року. Про переформатування парламентської більшості говорити зарано, зазначають політологи.

Шансів на переформатування більшості у Верховній Раді найближчими днями практично немає, зазначає у коментарі Радіо Свобода політолог Вадим Карасьов. За його словами, олігархи, такі як Рінат Ахметов та Дмитро Фірташ, лише стримують владу від силового сценарію, але не готові пристати на бік опозиції, тому і підконтрольні їм регіонали з фракції масово не виходитимуть. «Тріщини» у Партії регіонів не перетворюються на розкол через те, що ситуація постійно змінюється – ініціатива щодо виходу з політичної кризи щодня переходить з рук в руки, від опозиції до влади і у зворотному напрямку, відзначає Карасьов. Він припускає, що, навіть регіонали, які вже натякали на свій можливий вихід із фракції, або й писали відповідні заяви, можуть знову змінити свою позицію.

Ситуація, як на війні, тому що тут немає нейтральної позиції. Тому дехто робить передчасні рухи, а потім, розуміючи, що нічого серйозного не відбувається, роблять кроки назад

Вадим Карасьов: «Ситуація, як на війні, тому що тут немає нейтральної позиції. Тому дехто робить передчасні рухи. Це призводить до того, що потім доводиться відступати тому, що люди, які хочуть якось вбудуватися в нову конструкцію, починають помилятися. Починають передчасно робити якісь кроки, а потім, розуміючи, що нічого серйозного не відбувається, роблять кроки назад», – зазначає Карасьов.

Так регіонал Віталій Грушевський, днями вийшов на сцену Євромайдану і зробив заяву, яку сприйняли як відмежування від Партії регіонів. Утім, пізніше він заперечив свій вихід із фракції. Нині ж він заявляє Радіо Свобода, що не вважає за потрібне підтримувати законопроекти опозиції щодо відновлення чинності конституції 2004 року.

«Більшість збережеться. Повернутися до парламентсько-президентської республіки, це буде перемога фінансово-промислових груп над Майданом, над усією Україною. Жодна партія не існує за рахунок членських внесків, тому це будуть інтереси фінансово-промислових груп», – каже Грушевський.

Водночас, регіонал Ярослав Сухий, який перед камерою підписував заяву про вихід із фракції Партії регіонів, тимчасово відійшов від парламентських баталій.

«Я в лікарні», – повідомляє Радіо Свобода Сухий.

Утім, у Партії регіонів не виключають виходу депутатів із лав фракції через тиск на них. Про це заявив голова фракції цієї політичної сили Олександр Єфремов. За його словами, «шалений тиск» зокрема чиниться на родини депутатів-регіоналів у західних областях. Водночас він додав, що у нього, як у лідера фракції, зараз немає заяв про вихід.

Крім того, позафракційний депутат Давид Жванія переконує, що у парламенті є більшість, яка проголосує за повернення Конституції 2004 року і сформує коаліційний уряд. Він нагадав, що профільний комітет підготував акт про відновлення легітимності конституційного правопорядку в Україні.

Опозиція ж тим часом закликає колег із більшості проголосувати за конституційний акт, який дозволить повернутися до Конституції 2004-го року. Про це заявив голова фракції «Батьківщини» Арсеній Яценюк. На його думку, відповідний акт має бути проголосований усім складом парламенту.

Партія регіонів готує сюрприз для опозиції?

Але навряд чи парламентська меншість нині має достатньо аргументів, щоб переконати кілька десятків регіоналів залишити фракцію і підтримати опозиційні законопроекти, зауважує політолог Віталій Кулик.

Це більше схоже на побажання опозиції і частини влади щодо реформатування. Є сумніви, що відбудеться перехід якоїсь великої кількості регіоналів із фракції

Віталій Кулик«Це більше схоже на побажання опозиції і частини влади щодо реформатування. У мене є сумніви, що відбудеться перехід якоїсь великої кількості регіоналів із фракції», – наголошує Кулик.

Тим часом, політолог Ігор Жданов у своєму блозі повідомляє, що Партія регіонів планує у вівторок у Верховній Раді призначити Андрія Ключова прем'єр-міністром, після чого президент Віктор Янукович призначить Андрія Портнова главою своєї адміністрації, а Віталія Захарченка – секретарем РНБО.